

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 34Csp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123200598
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Uhrinovský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123200598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Petrom Uhrinovským, PhD. v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. X, XXX XX E., zast. JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov č., 163/66089 01 Svidník, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, zast. Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, o primerané finančné zadost'učinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20 EUR, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.1.2023 domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 1.200 EUR a nahradenia trov konania.

1.1. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 9Csp/11/2022 zo dňa 14. apríla 2022 (ďalej aj ako „Rozsudok 9Csp/11/2022“) súd určil, že (-) zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti/Zmluve o spotrebiteľskom úvere a v Žiadosti/Zmluve o Revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty z 25.02.2011 (ďalej aj ako „Zmluva“) v časti C Revolvingový spotrebiteľský úver/ kreditná karta; a (-) zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. k Zmluve v Časti V. Záverečné ustanovenia, v bode V. – 15., v znení; sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Keďže žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, tak mu vznikol nárok na finančné zadost'učinenie titulom § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), ktorý si uplatnil vo výške 1.200 EUR.

1.2. Výšku uplatneného nároku odôvodnil tým, že žalovaný v Zmluve použil dve neprijateľné zmluvné podmienky, pričom za každú si uplatňuje 600 EUR.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 1.3.2023 (ďalej aj ako „vyjadrenie k žalobe“), pričom uviedol, že žiada žalobu zamietnuť, nakoľko nie je dôvodná. Zo žaloby nie je dostatočne

zrejmy dôvod, prečo žalobca požaduje primerané finančné zadosťučinenie. Taktiež, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by konaním žalovaného vznikla akákoľvek fyzická, psychická alebo morálna ujma, ktorá zakladá nárok na peňažnú satisfakciu. Žalobca opakovane, pravidelne a kontinuálne čerpal z úverovej karty počas obdobia takmer 11 rokov, a to bez toho aby namietal akýkoľvek nedostatok vo svojej vôli alebo v prejave vôle uzavrieť Zmluvu.

2.1. Na výšku primeraného finančného zadosťučinenia má priamy vplyv aj závažnosť vzniknutej ujmy, avšak žalobca vôbec nepreukázal, aká ujma mu vôbec vznikla. Žalobca nemá nárok na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko žalovaný vždy postupoval voči nemu korektne, s odbornou starostlivosťou, rešpektujúc všeobecné záväzné právne predpisy, pričom požadovanú výšku finančného zadosťučinenia 1.200 EUR nemožno v žiadnom prípade považovať za primeranú.

2.2. Inštitút finančného zadosťučinenia predstavuje právny konštrukt, po ktorom sa má siahť až v prípadoch, ak určitému protiprávnemu konaniu, ktorého sa spotrebiteľ úspešne domohol na súde, nebola poskytnutá dostatočná satisfakcia, nebolo mu urobené dostatočné zadosť. V prípade Rozsudku 9Csp/11/2022 bolo žalobcovi urobené zadosť a že došlo k poskytnutiu dostatočnej satisfakcie zo strany žalobcu.

2.3. Žalovaný absolútne nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu o sankčnej a odrádzajúcej funkcii, či povahe inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia podľa ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Predmetná litera zákona odôvodňuje potrebu individuálneho posudzovania každého jedného konkrétneho prípadu, konkrétneho právneho vzťahu tým, že sa pre uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia vyžaduje iniciovanie nového súdneho konania, s potrebným dokazovaním, i keď možno v skromnejšej podobe, čo značí, že spotrebiteľ musí v uvedených prípadoch vyvinúť nejakú aktivitu, podložiť svoje tvrdenia, ktorými objasní, v čom pramení podstata jeho ujmy a tiež že vydokladuje, prečo žiada primerané finančné zadosťučinenie v konkrétnej výške.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení dourčenom súdu dňa 21.3.2023 (ďalej aj ako „replika“) uviedol, že právoplatný Rozsudok 13C/315/2015 jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založenom Zmluvou došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Žalobca teda na súde úspešne uplatnil porušenie jeho práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa resp. osobitnými predpismi, čím naplnil hypotézu právnej normy uvedenej v § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

3.1. S poukazom na § 4 ods. 10 Zákona o ochrane spotrebiteľa, je potrebné práve žalovaného považovať za subjekt, ktorý už dlhodobo nerešpektuje právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov a Ústavného súdu SR. Na základe uvedeného podaná žaloba na určenie NZP v základnom konaní a priznanie PFZ v tomto konaní má nepochybne nielen svoj individuálny význam, ale vzhľadom na charakter neprijateľnosti zmluvných podmienok a funkcie inštitútu PFZ aj generálny význam.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení dourčenom súdu dňa 27.3.2023 (ďalej aj ako „duplika“) uviedol, že je preto potrebné, aby žalovaný poukázal aj na tzv. pôvodné konanie, od ktorého výsledku si žalobca uplatňuje svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.200 EUR. Žalobca sa v základnom konaní pred tunajším súdom domáhal určenia neprijateľných zmluvných podmienok vyplývajúcich zo Zmluvy. Úplne však opomína skutočnosť, že žalobca už v čase podania žaloby nebol zo strany žalovaného žiadnym spôsobom ohrozený na svojich právach a právom chránených záujmoch, keďže neprebiehala žiadne rozhodcovské konanie, nebola vydaná kreditná a ani žiadna iná karta zo Zmluvy a nebol žalobcovi poskytnutý ani žiadny iný úver či úverový produkt. Išlo o umelo vyvolaný súdny spor, ktorého jediným cieľom bolo generovať nové trovy konania,

4.1. Práve okolnosti preukazujúce výšku primeraného finančného zadosťučinenia (kritérium kvantifikácie) boli zo strany žalobcu úplne odignorované. Nestačí len poukázať na kritérium primeranosti a adekvátnosti a následne požadovať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.200 EUR s tým, že je pre žalobcu takáto výška, vzhľadom na priebeh pôvodného sporu, primeraná.

5. V zmysle § 177 ods. 1 v spojení s § 297 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) súd na prejednanie tohto sporu nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 5.6.2023 (ďalej aj ako „Pojednávanie“).

6. Z písomných vyjadrení strán sporu, Pojednávania a vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nižšie uvedený skutkový stav.

6.1. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod spisovou značkou 9Csp/11/2022 súd zistil, že Rozsudkom 9Csp/11/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.5.2022, súd rozhodol: (I.) Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti/Zmluve o spotrebiteľskom úvere a v Žiadosti/Zmluve o Revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z 25.02.2011 v časti C Revolvingový spotrebiteľský úver/kreditná karta, v znení: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o revolvingový spotrebiteľský úver, poskytla mi úverový rámec vo výške 600,00 EUR a vydala kreditnú kartu na moje meno. Beriem na vedomie a súhlasím, že moja žiadosť o poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie kreditnej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a podľa priebehu jeho splácania. Po vzniku zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty môže CETELEM SLOVENSKO a.s. kedykoľvek jednostranne zmeniť výšku úverového rámca na ňou stanovenú výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný revolvingový spotrebiteľský úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach najmenej vo výške stanovenej v aktuálnom Sadzobníku poplatkov, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy, a vo výpise z môjho úverového účtu, ak nebude dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1) tejto Žiadosti/Zmluvy. Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. (II.) Určuje, že že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. k zmluve o spotrebiteľskom úvere a v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z 25.02.2011, v Časti V. Záverečné ustanovenia, v bode V. – 15., v znení: „Táto zmluva a všetky s ňou súvisiace alebo z nej vyplývajúce spory sa riadia právnym poriadkom Slovenskej republiky. Cetelem a klient sa dohodli, že všetky spory vzniknuté z tejto zmluvy, vrátane sporov o platnosť, výklad alebo zánik zmluvy, sa budú rozhodovať v rozhodcovskom konaní pred jediným rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a.s., so sídlom v Čadci, Nábřežná 1293 (zriadenie uverejnené v Obchodnom vestníku č. 45/2008) alebo Rozhodcovského súdu v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Ventúrska 14 (zriadenie uverejnené v Obchodnom vestníku č.89/2005). Postup v rozhodcovskom konaní sa riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení a ďalej predpismi upravujúcimi konanie vybraného rozhodcovského súdu (najmä štatút rokovací poriadok a pod). Tieto predpisy sú k dispozícii v sídle spoločnosti Cetelem a tiež v sídle a na internetových stránkach obidvoch rozhodcovských súdov. Týmto nie je dotknuté právo navrhovateľa obrátiť sa s návrhom na začatie konania na príslušný súd Slovenskej republiky. Účastník proti ktorému návrh smeruje, berie túto skutočnosť na vedomie a súhlasí s ňou bez výhrad.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. (III.) Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

7. Na vyššie zistený a opísaný skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy a zmluvné dojednania strán sporu platné a účinné k dňu vyhlásenia tohto rozsudku, ak ďalej nie je uvedené inak (zistil nižšie uvedený právny stav): (-) § 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, (-) § 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa, (-) § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, (-) § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

8. V zmysle zisteného skutkového a právneho stavu súd takto vec právne posúdil a rozhodol nižšie uvedeným spôsobom a na základe nižšie uvedených úvah.

9. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že nárok na finančné zadosťučinenie vznikne, ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom. Predmetný nárok vzniká voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá.

11. Jediným predpokladom, ktorého naplnenie sa v tomto prípade vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti (napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve).

12. Vo vzťahu k výške (resp. rozsahu) nároku na finančné zadosťučinenie zákon určuje len kritérium primeranosti a neustanovuje už žiadne iné kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zohľadniť.

13. K nároku na finančné zadosťučinenie, jeho výške a ostatným skutočnostiam vzťahujúcim sa k tomuto nároku súd poukazuje na nižšie uvedenú judikatúru.

13.1. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza predmetnej právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04. mája 2017).

13.2. Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. januára 2019).

13.3. Pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta Zákona o ochrane spotrebiteľa, je rozhodujúcim

kritériom primeranost' požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 7 Cdo 92/2021).

14. Súd je toho názoru, že žalobca bol úspešný v základnom konaní (úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti, keď súd judikoval v prospech žalobcu konkrétny nárok z porušenia takéhoto práva alebo povinnosti) a z tohto dôvodu mu vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

15. Inštitútu finančného zadosťučinenia má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, pričom postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

16. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že žalobný návrh žalobcu je čo sa týka nároku dôvodný. Žalovaný úspešným uplatnením nároku v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 9Csp/11/2022, splnil zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia titulom § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

17. Súd žalovanému priznal sumu finančného zadosťučinenia vo výške 20 EUR (za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku vo výške 10 EUR). Súd takto priznanú sumu považoval v celom rozsahu za primeranú, a to za stavu, že cieľom inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia pritom považuje súd aj za vyrovnanie ujmy žalobcovi ako spotrebiteľovi, ktorá je akousi satisfakciou za stav vyvolaný žalovaným. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. Súd pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal aj z okolností tohto konkrétneho prípadu. Súd teda priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcu zamietol.

18. K námietkam žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku odkazuje súd na vyššie uvedenú argumentáciu, pričom na doplnenie uvádza, že žalobca v tomto konaní nebol povinný preukazovať, že by mu konaním žalovaného vznikla akákoľvek fyzická, psychická alebo morálna ujma, keďže je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany.

18.1. Okolností ohľadom základného konania (žalobca už v čase podania žaloby nebol zo strany žalovaného žiadnym spôsobom ohrozený na svojich právach a právom chránených záujmoch a išlo o umelo vyvolaný súdny spor, ktorého jediným cieľom bolo generovať nové trovy konania) vzal súd v úvahu pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia, keď vychádzal aj z okolností tohto konkrétneho prípadu.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa zásady úspechu v spore. Žalobca mal v spore plný úspech, a preto má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorý mu súd priznal, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku. Pri určení úspechu v spore súd vychádzal z osobitosti uplatneného nároku, a to nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keď posúdenie jeho výšky spočívalo v úvahe súdu, pričom samotný uplatnený nárok bol dôvodný a opodstatnený. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v takýchto prípadoch treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Základné je teda rozhodnutie o nároku na primerané finančné zadosťučinenie a sprevádzajúce je rozhodnutie o jej

výške (aplikovaný právny záver vyplýva aj z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 475/2018 zo 4. februára 2021).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané a treba ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu tohto rozsudku je možné vykonať podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.